

‘Met zo’n zak geld kan ik ouders ook meer betrekken bij de school’

Onlangs was één van ons op een conferentie over ouderbetrokkenheid. Niet zo vreemd in deze tijd, zul je denken. Toch zat er een raar luchtje aan. Een schooldirecteur vertelt enthousiast over hoe zijn school de ouders betreft bij het onderwijs en hoe de ouders de weg naar school steeds beter weten te vinden. De directeur krijgt de hele zaal mee in zijn enthousiasme, totdat iemand opstaat en zegt: ‘Wat hebben wij daaraan? Wij hebben niet zo’n populatie in huis! En bovendien krijgen wij geen subsidie voor schooloudercontactpersonen’.

Op een andere bijeenkomst vertelt een directeur in een workshop over de inzet van mentoren. Haar school zet de mentoren in als spil in het contact tussen leerlingen, ouders en school. En ze ziet dat door de investeringen die zij als school doen in het mentoraat, de contacten met ouders steeds makkelijker en positiever verlopen. Een andere deelnemer vraagt naar de achtergrond van de school: het blijkt een VMBO-locatie te zijn met LWOO-leerlingen. Zijn reactie: ‘Nou dan is het niet voor ons weggelegd, want wij hebben geen extra gelden’.

Het zijn zomaar twee voorbeelden die laten zien hoe makkelijk wij soms anderen wegzetten vanuit een Calimero-positie. ‘Zij zijn groot en ik ben klein.’ ‘Als wij dat zouden hebben, dan zouden wij dat ook kunnen...’. ‘Wij zouden dat ook wel willen, maar...’. Vaak zijn mensen (en ook scholen) eerst op zoek naar allerlei voorwaarden, voordat ze aan veranderingsprocessen willen beginnen. En we zeggen wel dat we willen leren van elkaar, maar is dat ook echt zo?

In bovenstaande voorbeelden hadden beide directeuren een mooi verhaal. Ze waren allebei tot de conclusie gekomen dat hun manier van werken een prima manier is om ouders en school dichter bij elkaar te brengen. Kwam dat door de financiering of door de vorm, dus door de inzet op mentoren of schooloudercontactpersonen? Oppervlakkig bezien lijken de vorm en de financiering de meest belangrijke redenen te zijn voor succes. ‘Geef ons een zak met geld en we stellen (extra) mensen aan en dan komt het goed...’. Maar zo simpel ligt het niet. Als je alleen naar de buitenkant kijkt, kan wat voor de één goed werkt, voor de ander wel eens heel anders uitpakken. Het gaat niet om de vorm en het geld, maar vaak om minder zichtbare factoren die daaronder zitten. Kritische succesfactoren noemen we dat. Factoren die er echt toe doen.

Wie die factoren op het spoor wil komen, moet met een *open mind* naar praktijken van anderen (leren) kijken. Dan is er ook geen plek voor het *not invented here syndrome*. Het vraagt om gezonde nieuwsgierigheid en doorvragen waarom ze de dingen doen die ze doen en hoe het komt dat het een succes is. Vaak gaat het dan over inspirerend leiderschap, werken vanuit een visie, consistent beleid voeren, een benadering van ouders als gelijkwaardige partners, prioriteit geven aan het thema, voorbeeldgedrag laten zien, constant blijven werken aan het onderwerp, álle ouders willen betrekken, ouders vragen om zich in het belang van een bloeiende schoolgemeenschap mee in te zetten om nog meer ouders te bereiken, de leerlingen erbij betrekken (uiteindelijk gaat het om hen!), informele ontmoetingen creëren, en dat soort zaken.

KPC Groep en CPS brengen de komende periode in opdracht van OCW diverse scholen in beeld, van PO tot MBO. Scholen die vaak met vallen en opstaan bezig (geweest) zijn om hun praktijk te optimaliseren. Deze verschijnen wekelijks, te beginnen op 10 december 2012 ([Partnerschap: Ouders - school](#)). Die kunnen een mooie leerbron zijn voor andere scholen om de relatie tussen school en ouders te versterken. Kijk er eens naar. Als inspiratiebron, als spiegel, als bron van nieuwe kennis en inzichten, of als etalage voor nieuwe middelen en werkwijzen. Zelfs over de eigen sector heen valt van andere scholen te leren. Niet om copy-paste toe te passen, maar als aanleiding om na te denken wat dit zou kunnen betekenen voor je eigen school of de school van je kinderen. Om na te denken over aan welke kritische factoren voldaan moet worden om school-ouderbetrokkenheid ook in jouw situatie tot een succes te laten worden.

Cees de Wit en Maartje Reitsma (KPC Groep)